

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΕΝΩ Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΕΙΕΤΑΙ ΕΚ ΘΕΜΕΛΙΩΝ

Ο πρωθυπουργός αντιμετωπίζει «ήρεμα» την πολιτική κρίση

Οτι και να πεις φίλε αναγνώστη, αποδεδειγμένα ο πλούτος δεν φέρνει ευτυχία, αλλά -τουλάχιστον- βοηθά τη ψυχική σου διάθεση αν είσαι πρωθυπουργός που αντιμετωπίζει μεγάλη πολιτική κρίση.

Ο κόσμος υποφέρει γύρω του και απειλείται η πλειοψηφία της κυβέρνησής του στη Βουλή, αλλά ο πρωθυπουργός Μάλλκολμ Τέρνμπουλ, δηλώνει πως είναι «ήρεμος».

Και γιατί να μην είναι; Αφού ικανοποίησε τη φιλοδοξία του να κατακτήσει το υψηλότερο αξίωμα της χώρας, αν χάσει την πρωθυπουργία θα επιστρέψει στην έπαυλή του και στις επιχειρήσεις όπου

τα καταφέρνει πολύ καλύτερα.

Όμως τί γίνεται με τους Λίμπεραλ βουλευτές που έχουν κάνει καριέρα στην πολιτική και κινδυνεύουν να βρεθούν άνεργοι μετά τις επόμενες εθνικές εκλογές; Αυτοί δεν είναι καθόλου... ήρεμοι και κατά πάσα πιθανότητα ήδη ψάχνουν για αντικαταστάτη του κ. Τέρνμπουλ πριν είναι αργά.

Εγώ θα τους συμβούλευα να βρουν και αντικαταστάτη για τον Θησαυροφύλακα, Σκοτ Μόρισον, ο οποίος -όπως γράψαμε χθες- έκανε έκκληση στις μεγάλες επιχειρήσεις ν' αρχίσουν αγώνα για να τον βοηθήσουν να μειώσει τους φόρους τους.

Για να γλυκάνει, λοιπόν, το χάπι

και να αμβλύνει τις αντιρρήσεις στη μείωση των φόρων που πληρώνουν οι μεγάλες επιχειρήσεις, ο πρωθυπουργός ανακοίνωσε προχθές ότι η κυβέρνησή του μελετά την μείωση των φόρων στα μεσαία εισοδήματα.

Σωστή η πρόταση του πρωθυπουργού, μόνο αν δεν τη συνδέσει με τη μείωση του φόρου επιχειρήσεων στο 25%.

Δεν θα επαναλάβω αυτά που έγραψα χθές για τις συνέπειες από την μείωση του κρατικού εισοδήματος, όμως την απάντηση στα ερωτήματα έδωσε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Το οποίο υποστηρίζει την ενίσχυση των μεγάλων επιχειρήσεων και

το κόστος στον Προϋπολογισμό θα καλυφθεί με αύξηση στο GST, στα τέλη χαρτοσήμου άλλους φόρους. Φυσικά, όλοι ξέρουμε πού κατέληξαν οι απαιτήσεις του ΔΝΤ για σκληρά μέτρα λιτότητας στην Ελλάδα, αφού και το ίδιο ομολόγησε πως ήταν λανθασμένο...

Όμως, το αλλοπρόσαλλο ΔΝΤ, ενώ συμβουλεύει την Αυστραλία να μειώσει την φορολογία των μεγάλων επιχειρήσεων, προτείνει τα αντίθετα για το Ηνωμένο Βασίλειο. Εκεί συμβουλεύει να... αυξηθούν οι φόροι που πληρώνουν οι έχοντες και κατέχοντες χωρίς φόβο ότι θα απειληθεί η οικονομική ανάπτυξη! Διαλέγετε και παίρνετε δηλαδή...

Τύπος και ουσία

Σήμερα δημοσιεύω μια παρέμβαση της εκλεκτής συνεργάτιδός μας, Νίκης Καλτσόγια με τίτλο: «Τύπος και ουσία»

«Ομολογώ ότι αιφνιδιάστηκα στις 13 του μηνός, με τη διακοπή της ροής του προγράμματος της ΕΡΤ1 για να ανακοινωθεί το Διάγγελμα του Πρωθυπουργού, που αφορούσε την διανομή κοινωνικού μερίσματος, με μορφή έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης σε κοινωνικές κατηγορίες του λαού, που πλήττονται άμεσα από την οικονομική κρίση και αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης.

Ανεξάρτητα από το σχολιασμό της μεγάλης, αναμφισβήτητα, σημασίας της παροχής της οικονομικής αυτής βοήθειας προς τους οικονομικά ασθενέστερους, που θα πρέπει να τύχει θετικής αποδοχής από το κοινωνικό σύνολο, υπάρχει ένα τυπικό, αλλά κατά την γνώμη μου βασικό θέμα, που θα πρέπει να προσεχθεί. Ασφαλώς είναι τυπικό, αλλά ο τύπος πολύ συχνά είναι και ουσία.

Και στο συγκεκριμένο θέμα, αυτό που ήθελα να επισημάνω είναι ο τύπος που χρησιμοποιήθηκε για την αναγγελία αυτού του μέτρου: Γιατί Δ ι ά γ γ ε λ μ α; Ο τύπος του διαγγέλματος απαντάται μόνο στο άρθρο 44 παρ. 3 του ισχύοντος Συντάγματος, το οποίο παρέχει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, όπως οι ίδιες οι διατάξεις αυτές προσδιορίζουν «σε εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις μπορεί να απευθύνει προς το Λαό διαγγέλματα, μετά από σύμφωνη γνώμη του Προέδρου της Κυβέρνησης. Τα διαγγέλματα προσυπογράφονται από τον Πρωθυπουργό και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα

της Κυβερνήσεως.»

Η διάταξη αυτή υπήρχε και στο Σύνταγμα του 1975, χωρίς τη σύμπραξη του Πρωθυπουργού, αλλά με τον τύπο της δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Βέβαια, ιστορικά με τον τύπο του διαγγέλματος έγιναν σε εξαιρετικές όμως περιπτώσεις αναγγελίες εξαιρετικής σημασίας εθνικών θεμάτων από ανώτατους αξιωματούχους της πολιτείας. Χωρίς να υποτιμώ την αξία αυτής της κυβερνητικής απόφασης για ενίσχυση των ασθενεστερών κοινωνικών τάξεων, έχω τη γνώμη, έχοντας υπόψη το γενικά πολωτικό περιβάλλον μεταξύ των πολιτικών κομμάτων, το οποίο βιώνουμε ως κοινωνία, ότι η δημοσιοποίηση δια Διαγγέλματος της κυβερνητικής αυτής απόφασης «ρίχνει λάδι στη φωτιά», για να χρησιμοποιήσω μια λαϊκή έκφραση που εδώ ταιριάζει απόλυτα.

Ο τύπος συχνά είναι και ουσία, και εδώ ταιριάζει απόλυτα. Ας το σκεφθούν οι πολιτικές ηγεσίες μας, οι οποίες κόπονται για την ανάγκη κλίματος συναίνεσης, αλλά υπηρετούν με κάθε τρόπο και μέσον την πόλωση.

Νίκη Καλτσόγια

Ομότιμη καθηγήτρια»

Με τους συνταξιούχους τί γίνεται;

Μεγάλη και έντονη συζήτηση γίνεται για την μείωση των φόρων που πληρώνουν οι μεγάλες επιχειρήσεις, λες και υποφέρουν οι καυμένες, αλλά ούτε κουβέντα γίνεται για τους συνταξιούχους, ίσως επειδή οι πολιτικοί πιστεύουν ότι τρώνε με χρυσά κουτάλια.

Φταίει όμως και οι συνταξιούχοι που είναι

εντελώς ανοργάνωτοι και δεν έχουν φωνή, παρόλο που ο αριθμός τους θα μπορούσε να εκλέξει κυβέρνηση.

Το άλλο τους πρόβλημα είναι πως ακολουθούν και ψηφίζουν τα δύο κόμματα εξουσίας ανάλογα με τα πιστεύω τους, τα οποία κόμματα θεωρούν δεδομένη την ψήφο των συνταξιούχων. Και όταν θεωρούν δεδομένη τη φιλία σου, σίγουρα περιφρονούν τις ανάγκες σου...

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην εφημερίδα των Συντακτών:

“Όσο οι εκθέσεις του ΔΝΤ και της Κομισιόν θα είναι καλές για την οικονομία, όσο τα στοιχεία για το πλεόνασμα και την ανάπτυξη θα διαψεύδουν τα σενάρια περί ολοκληρωτικής καταστροφής της χώρας, τόσο θα πυκνώνουν οι επιθέσεις των φιλοδοξιών ΜΜΕ εναντίον του Πάνου Καμμένου και οι ερωτήσεις της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ στη Βουλή για την εγκληματικότητα και το «κράτος των Εξαρχείων»”.

